

Előfizetési díj.

Helyben:

Egy évre . . .	3 frt. — kr.
Fél évre . . .	1 — 50 „
Negyelvére . . .	80 „
Egyes szám ára . . .	10 „

Előfizetési díj.

Videken:

Egy évre . . .	3 frt 60 kr
Félévre . . .	1 — 80 „
Negyelvére . . .	1 — — „
Egyesszám . . .	10 „

VÁCZ.

HELYI ÉS VIDÉKI ÉRDEKŰ HETIKÖZLÖNY.

Hirdetmények díj 3 hasábos petit sorért 5 kr. — többszöri vagy torje- || Nyílt térben való közlemények után három hasábos sorért 15 krajczá delmes hirdetésenként árlengedés adatik. || számítatik.

Az előfizetési pénzek és a lap szelvényi részét illető közlemények „Vác” szerkesztőségéhez fő ut. 84. szám alá Vácra küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

A kötelességekről.

Ez a fogalom oly szűkes körű, hogy Cicero sem bírta felvelni egészen. Itt egy czikkcske szűk keretében milyen kevés férhet belőle, kivált ha nem is Cicero elméje és nyelve tölti azt meg?

Egy kis elmefuttatás azonban nem árt minálunk sem. Az észlelő itt is talál tárgyat a kötelesség kérdésének felszámolására s egy kis bogytárs csupán helyét szemponthól sem lesz felesleges.

Élni kell mindenkéltől magunknak, magunkért. Ez a legjózanabb elv, melyre kiki minden fejtörés nélkül eljuthat; szükség esetében az oktan állatok példájától is meg lehet tanulni. Hiszen az okosságot ők is vitték ennyire. A közvéleményeknek itt is találó érzéke nem igen szokta diésméni azt az embert, körül egyéb jellemzest nem mondhat, mint hogy a magánaké. Korlátolt gondolkodás az, mely kisebb nem igyekszik terjeszkedni az utcaajtónál, s ha nem mondhatni annak, mindenesetre, korlátolt szív. Kevés önbecszeret, még kevesebb jóakarati szolgálhat az egy ember eszelekedetének rugójául, ki nem akarja, hogy isten vagy ember valami hasznát vegye.

Igaz, mindennek meg van saját köre, melyet betölteni magában is elég feladat. S ha úgy volnának a szerepek kiosztva, hogy mindenről gondoskodva lenne, nem kellene más utasítás, mint az, hogy lásson mindenki a maga dolga után. Ebben keresse főörömét és dicsőségét. De nagyon sok az az úr, melynek betöltésére senkinek sem tiszte ügyelni. Az egyes mozgások közt mivelentlenül mennyi tér marad, s még azt sem mondhatók, hogy az emberiség kevésbé fontos érkei lennének így mellőzve. Sít tulajdonképen ott kezdődik a kötelességek országa, a hol a kényszerítés bírdoma megszűnik. Az emberi lét magasabb szükségéi kívül esnek a hatalom gyakorlatán. Vala-

mita baj, nyomor, bűn, nagyobbott hova a törvény rendfőiseme be nem hallhat: úgy az érnyek is ott nyilatkozniak legtisztábban, hol jutalomról szó sem lehet. Önkényesség, szabadság — ezek mutatják az embert a maga valótlóságában.

Az a társaság áll a fejlődés legmagasabb fokán, melynek gyámokodásra minél kevesebb szüksége van. Az államszerződés, a törvényhozás szabadelvűsége abban határozódik, hogy minden erőt felszabadítson, mozdogni, működni engedjen s csak annyiban szorított határok közé, amennyiben egyik a másikat megfojthatná. S okolható-e némely kormány azért, ha az önkéntes mozgás még sem kezdődik meg, ha élett helyett csak tengődés mutatkozik mindentűt —

Itt vár egyesekre a legszebb feladat. Itt várnak azok a kötelességek, melyeket az önzetlen szív magától vesz magára. Tenni másokért, élni a közügynek, áldozni vagyon, időt, fáradságot, csak hogy a nép, mely közt élünk, előhaladjon, nagygyó, boldogság legyen. Nemes kebel megéri, hogy azon erőből, melylyel rendelkezik, azon hasznából, melylyel neki ez erők kamatoznak, hány perzenttel tartozik a társaságnak. Egyházak, intézetek, társulatok, a hívek buszóságán épülnék és állanak fen. Mily kisszerű, mily rövidlátó is egyszermind az a feltűzés, mely nem látván közvetlen hasznát az ily áldozatoknak, kerüli az önkéntes jó eszelekedetek oltárát! Avagy nem elöny, nem gyönyörűség s mindmagunkra is ha a város, melyben lakozunk, virágzásnak indul, ha a nép, melylyel érintkezünk mindennap kell, mivelődik, ha az anyagi és erkölcsi jólét terjed? Emelkedett lélek arra törekszik, hogy a meddig működése ér, megcsonttessen minden felszedséget, kigyenglytessen minden viszátságot, elhátrisson minden akadályt s eszeleki azt már önmagáért is, miután csak vele összhangozó környezetben találja fel magát. Ugyde a jó, melyet terjesztünk,

vissza is hat, a fa, melyet ültettünk, gyümölcsözni fog, ha nekünk nem is, azoknak bizonyára igen, a kik hozzánk tartoznak.

Nem találom igazságosnak azok véleményét, kik az ily áldozatok csupán vagyonsok s teltségűektől kívánják. Nagy megtiszteltetés, s egyes eszeleken igazságtalanság volna irántuk. Gyakorolni a magas emberi kötelességeket, mívelni a közjót, a közhasznúságot, ezzel kivétel nélkül mindnyájan tartozunk, érv mindnyájunknak joga van, s bajos volna kimutatni oly szerencsétlen helyzetet, melyben másokért valamikéket ne lehetne tenni.

A tapasztalás is azt mutatja, hogy nem azok tesznek legtöbbet, kiknek legnagyobb módjukban volna a hanem a kibek leg több az a kara t. Mert a k k hiúságból, ambitióból szeretnek kimagyarázni az ily közügynek-élet, nem gondolják meg, hogy sokkal nagyobb hitűség megvetni, fel sem venni az egész világ érdekét a maguké mellett, vagy azért hűződni félre, mert a közügy terén szerepet nem vehetnek s mások felett nem ragyoghatunk. Arányosok részt venni mindenki: mennyire lehetne menni az erősebbnek nem dicsőségre, több itt csak öröme a felett, hogy ő több jót mivelhetett. Ha mindenki vagy legalább többen teljesítenék e tekintetben kötelességeket, mindjárt megszűnnék az teher lenni; mig így azt látjuk, hogy a legbuszúbb, legáldozatkészebb emberek nehezkedik minden sula. A hanyagok, a közönyösök szivesen odahagyják a munka dicsőségét s a felelősséget, — mennyivel könnyebb az eredményt ócsárolni!

Mégis megnyugtató, főemelő hit, az önérdék, a vastag anyagiság s kikiáltott korszakában a közügy körül csoportosulás, az eszmékért való lelkesedés. Midőn a mindennapi élet ugyanis elég gondot ad mindenkinek, midőn ha boldogulni akar, idegen is pénzé kell változtatni, midőn az elszegényedés

száma.

sztr. ért.	kr.
197	49
458	98
300	14
85	68
77	70
382	—
572	—
5	12
16	—
903	111

417	—
150	—
200	—
334	—
175	38
111	64
42	68
11	50
28	61
3	27
205	75
906	111

s a
agad
egje-
ndó.

TörökKállmán úr — Bercsei — Partik Gyula úr — Cselei — Scheldt Gyula úr — Borbölcs — Tariczky Ferencz úr — Sezei — Sándly György úr — Szlankaményi — Koller József úr — Kántor — Bedek János úr — János — szereplőknek megjelölt igazgatók s egyes bizalmak méltányolt érdemei.

És ez utve, mely a végigkedvies táncmulatságot feljött, ideinyitott alatt egyike volt a legelőzetesebbeknek.

Emelték a sikert, a városunkban időzőtíri francia dalok is kik felvonások köztben, quartettek megjelölt növedéke erősből morondokból jó szervezett cselekedetek dícsőségére számos tapsokat arattak.

A propos tás, — ne vege a T. szerkesztő úr rossz néven, ha úgy lassan megfogom olvasó közönségünknek, hogy még a műkedvelőkre sincs jó hatással, az olyan affektus a nyilvánvaló a városi publicum szokta kelleséget nyilvánítani. — Nem kívánhatjuk senki, hogy neki bókójának, — a miért a közérteket ügyében fárads, — a melynek mélyedelmek fiaink és leányaink, hogy ne nézzék mindig szelre dugott kézzel, és urat játszó hideg közönytel küzdelmeket.)

Vándorfy.

Vidéki dal és zene-egyletekről.

Már cikkem czíme sem meggyőző valami, mert nem takarékpénztár vagy iparbank, nem kereskedés vagy közlekedés, mint az anyagi jólét előmozdítására szükséges dolog, hanem a lélek egyike magasztos táplálékáról, mely iránt hazánkban, földjünkön még oly sokak előszoktak hátrahatódnak pár szót kockáztatni. De azon édes remény buzdít fel erre, hogy mégis fog tánt nem egy, de több is, ezen szerény tollamból olyszó, és a fővárosban sőt országzászta hangzóttak; a zenesézt — mint mondom! a lélek nemeshitése, s így a zene-egyletek céljére elérésére hatalmas eszköz — iránti hányatás s előszertelt táplálni kellében; mert ki a zenét sem kedveli, azon emberrel azt mondhatjuk, hogy kihalt lelőle a szép és nemes iránti vonalom, a melyen egyéniség azután más, kevésbé fontos dolgok iránt sincs valami feltűnő lelkesedése. Így van ez meg nálunk, hazánkban, hol ugyan kedvelik a zenét, de melyet? Könyvi e kérdést megoldani. Nézzünk csak kevésbé szűk fajunk zenesézi életében! Ott fogjuk látni a magyar ember előtt a megerősítő hangzó, s más előle csárdából lelkeselő hangzóval, s ha mindegyik zenekezelő közönségnek, nemesebb zenei ízlésű bíró elnöke mondorolást kelto duruzsolást első helyre téve. Oda érve a boroszapalczt s vig cimborákot, kiknek fölül, pedig kár! de nem képek sérteni az alsó-b régiókban uralkodó barna buda átközött harmonia!

Ertem ez azt „dán van” mint sá német mondja, helyes-helyes kedre kerkeidésében a szép ízlet is képes, kivált ha úgynevezett jó cigány háza, bor mellett vig társak kedvitt reggeliz is mulatni; de ez nem elég a zene teréní düvelőzésre! Mert nekünk magyaroknak, mint minden máshoz, úgy a zeneszerzésben is a művelődés felé kellene haladnunk, és a zeneszerzet ezen — hazánkban még jóformán árny hagyott mezőt is művelni s ápolnunk kell. Ne szójának e szavak a testvérfelelősség, melynek zenerel haladására öremmel tekinthet bármelyik művelő fölföldi, ámde ott is vannak, kiket e buzgalom által ki lehetne venni hazánk szőlőjéből, és Magyarhon provinciaizáj, melyek közöl még legjobb helyet kap a dal és zenedék.

Nem térhetünk ugyan el végképmá-

gyarunk kisebb városai s tekintetben, mert dícséretökre legyen mondván, a kezdeményezés megtörtént e részben legtöbb helyeken, sőt a folytatás, jobban mondván a kitarítás is nem csekély érdemeket szerzett már a dal és zene ápolásában több provinciákban, hanem a legtöbb helyen az úgynevezett szalmán okozta dalegyleteket látnak, melyeknek csak egyteltek föllátásának érdemei és eszretet, hanem hogy az tartás legyen és így a hazai kitünőbb dalegyletek, úgymint: pesti, budai, esztergomi, pécsi stíbbekkel bátran kiállhasson annak idejében a sikra, arra nézve elmaradt a buzgalom intézkedései, hogy úgy p. l. az egytelkelezése utáni első évben egy pár dalt énekelni tudjanak, azt is hangjegyek nélkül, mint az okos kanári vagy fülmele, melynek kintornák segítségével magoktatás és egy pár nótát, hogy tulajdonsa abban gyönyörködhesék.

Ha így gonfolkozunk uraim! akkor bocsánat nem fogjak fel egy dalegylet czéjait!

A dal a szellem, a lélek egyike tápláléka, mely táplálék-nak mindinkább bevétele nemestti az érmeleket, félszók az indulatokat, vigasztal szomorúságunkban, egyáltalán a kedélyre jól hat, s így egy dalegyletnek is oda kell törekednie, hogy a szép ízlést terjeszse, művelje, közönségét klasszikus zenevel megismertesse, úgy annyira, hogy a mely dalkor e célt szem elől nem téveszti, hanem még év alatt rá sem ismer közönségére, zenesététis tekintetben, mely miként ítélt zenesét s miként nemest, mitől ifjúsága helytára a műveltség előtalanúsításának szükségét föleg dalzene által — teremt maga kedvelen dal vagy még tán zeneegyletet is, és az emlitett célt szem elől tartva, művelni és teszi fogékony közönségét a valódi s lelkesenest zene iránt. A dalegyletek szükségességét fájunknak még csak igen gyéren észlelőbb zene- s dalkor-élet következtében senki sem vonhatja kétségbe, mert zene főnőbb is mondaní, a dalkörök czéjára a szépizlést terjeszteti s azt kitarítánon ápolni.

Igen ám, kitarítáon ápolni! vagy szó az a nagy obna, fős végtük szerkesztőnk! Ez a kérdés, miként érhető el e cél?

Annai bizonyos, hogy nem csupán mint egy szalmatököt föllöbbed lelkesedéssel, mely csakhamar elalszik, hanem erélyes s a jövő fenállást s tartósságot biztosító rendszabályok létrehozatalával érhető el ezen cél. Mert igen is szép az példái, mely gyakorló örökára a dalegyletek tájairi rendszeres eljárlának — csupán kinek-kinek egyéni buzgalomára, vagy többet mondjunk tagtársi beszállásra bízn. Annál dicsekedőbb, nemest több dalegyletnek sikerül, de épen az a sajnos, hogy az gyakori tapasztalásunk, hogy a vezet cselezhő, mert eme úgynevezett egyéni buzgalom mindössze, ha féligv tart, de tovább még igen kevesen helyes tapasztalhattuk annak ez időntül lételet. Hogy tehát egyezserszind a kitarítás szép tulajdonával is bírjon, szükséges, hogy annak tagjai közmegegyezéssel oly rendszabályokat állkossanak, melyek — mivel az egyéni buzgalommarhával nem juttak cselezhő, — anyagilag szorítják a tagokat arra, miszerint a próbákra pontosan megjelenjenek. Sokan azt fogják arra mondaní, hogy az ily intézkedés az egytel föllásának eredményezője. Majd mindjárt felelgetjük, hogy épen nem! Tudjuk, hogy nincs árszámít, melynek fogalmi rendszabály nem volna. s a fogalmi: rendszabályok behozatala által nem erőszakolnak egymásra a tagok olyasmit, melylyel egyékes érmelemt sértendék, mert ha sérti, akkor kár volt olyan tagnak abba belevégyni s példánál a többivel közösen aláírni az ily szabályokat.

Kérdem most akadályozva lehet-e egy dalegylet tag szábad akaratában az ily rendszabályok által, melyek közösen hozhatók, s melyek nélkül egyáltalán véve nem képzelhető egytel.

Vagy sértheti-e érmelemt az illetékek, midőn egy kis anyagi pressio gyakorlatik reá télt mulasztásdírt, ha egyszer erre egyenest jogosított azok, akik most az rendszabályokban? Nem mulasztatnom elvezem mind a Zenesézi Lapok 1870-ik évi 3-ik számban ugyancsak az efféle tárgyában cikkének e következő szavait szóról szóróla idézni: „Ha ok lelkeselése ama czéjrti anylyok kedvéért egyteltek: fog-e számi lelkesedést mutatni azok, akik most az zenedák ober zene van oket szemmel tartani, nyelve van oket meginteni, és keze van oket megszeretni? Es ez valóban is így van; miért is az olyan társulat, mely csak a magyar közönmódsáddal él, ha akarom vemhes, ha akarom nem vemhes-éle along lép, s ugyancsak múlt év őszén már a pesti nemzet dalkör által behozott s szigorúan megtartott afféle fogalmi rendszabályokat nem hoz, annak rendszeren a szomoró felosztás jut ki a sorstól, s az ilyen dalkör azután nem is egytelnek, mint annak valóság bizonyítványátadta, hogy nem fogta fel czéjait.”

Turiczky Ferencz.

Levelezés.

Vácz, ápril 10. 1871.

Becses lapja utolsó számában közölték cikkükre: „egy szó városi képviselőknek”¹⁾ a mely szerkesztősem ugyan megjegyzést tetni, hogy az abban elősorolt indítványok valamennyit, szerény véleményem szerint, én sem tehetném magamévé,²⁾ nagyobb része mégis a város előnyére elfogadhatónak volna,³⁾ de helyeslem az ön által felhozott okot, hogy ily előhozandó reform indítványok a nem fogadás által maradjon rejlik, hogy intelligens képviselőknek, nagyobb része csak igen ritkán szerkesztetik a közgyűlést,⁴⁾ mely szorgalmasabb látogatás a város előnyében kivánatos volna. Minden tisztelettel aláíratos szolgálja.

Vitt Manó, képviselő.

Helyi hírek.

Negyedéves előzetesünket figyelembevételek, hogy előzetesültek, illetőleg hátrafelekkait mielőbb ízessek be; ellenben a lap további elküldését csak pontos előzetesünkkel teljesítendők, főleges példányokat nem nyomatathatván, nem mi rajtuk mulandó, ha teljes példányokkal nem szolgálhatunk.

Női felolvasás, mely folyóték 62-án a kegyesrendiek épületében tartatott meg, múlt szombatjánk tévedésből kimaradt, sajnáljuk ezen zavart annyira inkább, mert ezen felolvasás egyike volt a legérdemesebbeknek, nem csak azért, mert a kegyesrendi vizsgatere soha ily szép, és szép szármú női közönség nem látott, hanem azért is, mert érdekes vegyinti kísérleteket

- 1) Majd ugyan miért? Szerk.
- 2) Ej, ej, képviselő úr! Szerk.
- 3) Tegye meg kedvgy hozzá, miszerint minden közgyűlésünk előleges tanácskozás nélkül, csak az alapszűk ügy törökén a szavazás, hogy egytel sem tudva a magasabb érdekeket, egyik a másik indítványát szavazza agyon. Szerk.

4) Kézen jó akaratúlag szorgolt szerkesztő nem azért közöljük, miszta elhívtük a modortól, mely egytel értelmű, hanem csak hogy alkalomunk legyen kijelenteni, hogy a mi dal-és zeneegyletünknek is szigorúbb szabályokra valóban szükség van, így minők azonban, hogy e végettí aggodalmunk felgyökösöl.

¹⁾ Sőt műkedvelőinket az előzetes estélyért megjutalmazni a tavasz helyéig mint csak emeltek is igénybe vehette volna a közönségünk. Szerk.

veit illusztrálja, a felolvastát fáradszathian és kitünő tehetségű ifjú kegyesen táncz Zay László úr nyitotta meg érdekes, és humorosstikus irányú felolvasással a XIX. század legutalmasabb reformatorának anyjáról, a vízről; utána a kegyesenredő igazgatója Rappensberger Kajetán úr egyváltan elemezte a vizet, halgatóság előtt mutatta meg annak alkalatrészeit, különben az érvény, ezen figyelemmel kísért vegytani elemzés azon vágrat ébrezté pói közönségünkben, valha kitünő képességű felolvasó úr, a chemia és physica terén további a felolvasók között tündökölhék.

Érdekes hangverseny. Egy bizonyos francia, úgynevezett Lauguedoc tartományi dalársult 1. hó 9-én a Curia szálloda termében adott hangversenyt, melynek egyenmely hűmulus szép piccet fiatalságunkat egészen kivették a régi kerkévságból, úgyanyira, hogy e dalársultató ismét meghallandó, a f. hó 10-iki műkedvelői előadásra szerződötték, és ekként egyetlen este volt szemelődés, felvonások között dalolódás, és e között zene.

Végül pedig tánczát ébrvágó közönségünk nevelés is szövia, ez ugyan nem volt éppen egyszerre sok a jóból, — hanem félünk, hogy a ki egyszer az amuszét megízlelte, bejossa fog kizárval az utána bonyolnyához nyílni! kitünő ügyes száni bizottságunk nem fog megkint elkényeztetni! Iy óvdús estére, vázai lukos állórt X tíz év óta nem emlékezték.

Női felolvasókonlat ma a rendszer helyiségén Szilády János úr a a rendszertől, Paskay Emil úr a távirásztól

fog értekezni, reménylünk, hogy női közönségünk részvétlen részesíti a felolvasást. **Megegyések** minikét gőzhajó társulat agynökét, hogy hajók járását közönségünk csak úgy odatelgőt tudatják, — niből bizonytalanság. — és ebből hátrány, még pedig minikét irányban ható hátrány származik, így hiszik, tapasztalhatók, hogy lapunk hasznai mindig kétségesen nyíva állottak a közönség érdekl minden ügyén, — azt pedig az illetők tudhatják, hogy Pestről Pozsonyig ily népes közlekedési pont alja ha létezik.

Mikor is indul az a szónyi hajó?

Eleve figyelemzetjük T. hölgyeinket, és kiválóg ritka buzgalmi nőegyletünk tagjait, a jövő vasárnap, azaz e hó 23-án megtartandó felolvasásra, melyen a kisedőlvokát képző intézet igazgatója, tekintetes Szabó Endre úr, Fröbel Frigyes nevelési rendszerének nemcsak elméletéről tartandó felolvasást, hanem egyszerűmin el rendszer eredményét, egy e czára Pestről felhozandó növendékek gyakorlatilag is bemutatandja.

Mi alig képzelhetünk vonzóbbat azon lelkos honelnyók számára, kik a helybeli kisedőlvokát megteremték, mintha alkalunk nyílik ezen Európszerte felkarolt új rendszer megismerkedniök, melyek nyomán hogy óvodajátok átalakítandják, biztosításon — a vázai nögyélet által magasn lobogtatott zászló, — melyre fényes betűkkel van írva „haladás”.

Beküldetett A helybeli ágostai egyház felépítésére nyitott aláírások alkalmával

egy jó indulató, intelligens, de szegény úriegység azon ajánlatot tette, hogy az egyház leépíthetősére viszonyainál fogva pénzt ugyan nem adhat, hanem egy napot mint közönséges napozás feloldozandó red, és a napozás árát, mely 1 frt 50 kban állapított meg, a nevezett vállalkozást javára kéri-betudatni; — ez mint közönséges napozás, a legesikerkőbb híteg időlen plans a torony félig kéz tetéjen, igértét be is váltotta; interpellálták a vállalkozó úr, ki a napozást felvállalta, úgy szintén az egyház előjárósága; mi történt a napozás árával? **betudatolt??**

NYILT TÉR *)

Helyváltoztatás

Ijabb STEINER SAMU

díszmű-, norinbergi-, kurtaárú-, író-, rajzeszközök- és gyermekjáték-árúk-kereskedőse

1871. évi májusból 1-jétől kezdve a volt Reizer Fülöp-telek boltban, a főpácson, az „Almához” létezik.

*) Az ezen rovat alatti közzöltekert nem vállal felelőséget a Szerkesztőség.

Feladás szerkesztő: ELLÁSY GYULA.

HIRDETÉSEK.

ez. közönségnek mely figyelembe s pártfogásába ajánalom el almlirt újonnan felállított lakatos állomshelyemet. — Ezen jól felszerelt műhely Vácson, Csallagátca 204. szám alatt van felállítva.

Mindenemű nagyobb szerű új épületi munkákat, takaréki tűzhelek újonnan készítését, — gazdasági gépek javítását; ugy nemkülönbön mindenféle javításokat, újításokat magamra vállalom — és leggyorsabb s legutjánosabb ároni elkészítésért kezeskedem.

ifjú Brozsek Nándor,
lakatos mester.

Arverési hirdetmény.

Mely szerint közhíreé tétetik, hogy néhai N. t. Nováczky András nyug. áldozat úr hagyatékához tartozó ingóságok a m. szoba bútorok, olaj festmények, könyvek s konyeszközök nyilvános árverés útján f. é. ápril 18-án, késpénz fizetés mellett a 1. scientia épületében el adatni fognak.

Vác, ápril 15-én 1871.

Gallé József,
mint végrendeleti végrehajtó.

Árlejtési hirdetmény.

Vác város utcaíj rendezésére mintegy 70 köböl törrött kőnek megszerzése szükségesletetik, mire nézve f. évi április 23-án d. e. 9 órakor a város házi tanácsi teremben megtartandó árlejtés hirdetetik, a mikor a vállalkozni kívánók megjelenésére felkértetnek.

Vác, április 13-án 1871.

Pruner Antal,
polgármester.

Kiadótulajdonos: Ellásy Gyula.

Luczenbacher Pál úr vázei téglá- és olfa-raktárában nagyobb mennyiségű téglá lévén eladó, értesíti az állórt ügynökké a tisztelt közönség, miszerint ezen raktárban szod-rakósi falteglá ezenként 26 fr. o. szobi és verőzei falteglá ezenként 22 fr. o. é. összegért bármily mennyiségben kapható.

Luczenbacher Pál úr megbízott ügynökké

Eladó szólló.

Az úgynevezett Zsobrák hegyen jó karban lévő 7-8 éves elletésű használható lakház, és szóllályal bíró szólló. az örökösök osztálygyáma miatt szabad kézből eladó, értekezheti a szerkesztőségünknél.

Árverés.

Néhai Erdey Pál úr

hagyatékát képező összes ingóságok, úgymint házi bútorok, agyémek, házi és egyéb eszközök folyó év ápril hó 17-én délelőtti 9 órakor kezdenő árverésen, boldogult lakásán, leg többet igérőnek azonnali késpénz fizetés mellett el fog adatni, mielőt a venni szándékozók ezenel értesítetnek.

Vác, 1871. ápril 12-én.

Gallik Sándor,
hagyatékai gondnok.

Folyó évi április 21-én, reggeli 9 órakor Vácson, a kir. feygyintézetben Graszeltz Péternek bírólág lefogott több rendbeli bútorai, bolti állványok s más nyers asztalos munkához való faanyagok nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Kelt Vácson. 1871. április 16-án.

Goldberg. G.

Vác, 1871. Nyomatott a siketn. íparint. gyorsrajtóján.

Egy
Pál
Nagy
Egyé
HI
delvora h
eddig
szöme
Ellásy
kr. —
ua 10
Ferenc
Ferenc
István
— Pro
H
szé va
zonyo
de ism
zetlen,
számít
fel min
H
gen, m
hatjuk,
sötéteb
is meg
nem így
tetben i
gyünk,
anyagi
csolabé
díthatn
Ná
hogy a
gyűttes
szabad.